

Sygn. akt IV CSK 182/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. T.
przeciwko E. S. - kuratorowi zmarłego M.O.
o ustalenie ojcostwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce
z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Ca 207/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adwokatowi A.G. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w Ostrołęce kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł,
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z
urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym "zagadnienie prawne" w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.). Należy podkreślić, że zadanie wnoszącego skargę kasacyjną nie wyczerpuje się na wymyśleniu problemu prawnego bazującego na przepisach wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej. Konieczne jest przedstawienie odpowiedniego wyводу jure, wykazującego nie tylko preferowany przez skarżącego sposób rozstrzygnięcia zagadnienia, ale także wadliwość rozwiązania postawionego problemu przy wykorzystaniu zapatrywań wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sądu drugiej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III SK 54/12, nie publ.).

W odniesieniu zaś do potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości argumentacja powinna polegać na przedstawieniu stanowisk prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz własnej, odpowiednio uzasadnionej propozycji interpretacji powołanych przepisów wraz z wykazaniem, w jaki sposób wiąże się ona z rozstrzygnięciem zapadłym w sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2014 r., III SK 33/13, nie publ.).

Natomiast aby uzasadnić oczywistą zasadność skargi należy wskazać konkretne przepisy prawa oraz przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające,

dlaczego, zdaniem skarżącego, przepisy te zostały w ewidentny sposób naruszone (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.).

W związku z powyższymi wymaganiami należy zauważyć, że wywód przedstawiony przez skarżącego nie nawiązuje w należyty sposób do żadnej z przesłanek warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący nie wskazał, na której z tych przesłanek oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania. Podniósł jedynie, że w niniejszej sprawie występuje konieczność rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy naruszenia wskazanych przez niego przepisów prawa.

Nie wskazano również na możliwość wystąpienia nieważności postępowania, a Sąd Najwyższy nie dopatrył się tej przesłanki z urzędu.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).